

Parti her i Salen, da han selv i saa høj Grad bor i et Glashus i denne Sag, og da hans Kollega Justitsministeren for nylig har taget Ordet for Spændetrojeparagrafernes Gennemførelse, hvad der jo vil sige, at den almindelige, kommunale Valgret bliver gjort ret betydningsløs. Thi saa er der indrettet et kommunalt Tokammersystem, saa kan et Mindretal forhindre enhver større Reform, der vil kræve forøget Skattebyrde. Det er altsaa i Virkeligheden at gøre den almindelige, kommunale Valgret omtrent betydningsløs, og dette siger den højtærede Justitsminister, efter at hans eget Parti har slaaet Sagen ned i Folketinget, paa et Tidspunkt, hvor det netop gjaldt om at samle alle Kræfter for at overvinde Landstingets Modstand mod denne Reform.

Og maa jeg i denne Sammenhæng sluttelig sige, at naar den højtærede Minister nu fremhævede det som et betydningsfuldt Fremskridt, at der oppe fra Landstingets Side var faldet en Erklæring om, at man maatte se, hvad Vælgerne sagde, altsaa en Slags Appel til den almindelige Valgret, ja, saa har jeg godt hørt disse Udtalelser af Højres, de frikonservatives Ordfører udlagt saaledes, men denne Udlægning er jo desværre ganske gal, ganske falsk — fuldkommen falsk. De frikonservatives Ordførers Udtalelse findes i Landstingstiden for Efteraaret 1904 — det var den 19. Oktober 1904 — Sp. 67—68, og enhver, der vil læse dem igennem, vil jo finde, at en saadan Appel til den almindelige Valgret har de frikonservatives Ordfører — desværre følger jeg til — slet ikke fremsat. Han har sagt: ja, hvis Gaardmandsstanden endelig vil af med Toklassesystemet, lad dem saa give det til Kende ved et Valg, og saa kan man vel ikke opretholde dette Værn, Toklassesystemet i sin nuværende Form, hvis den Stand, der nyder Fordel deraf, opgiver det. Men saa tilføjer — desværre følger jeg stadig til — de frikonservatives Ordfører: „Naar det Øjeblik kommer, vil Tiden være indtraadt, hvor man maa se, paa hvilken Maade man kan garantere de øvrige besiddende Stænder her i Landet mod at blive fuldstændig afhængige af kommunale Raad, udgaaende alene af den almindelige Vælgerklasse.“ Det er de frikonservatives Ordførers Udtalelse: Altsaa skulle vi endelig, hvis Bondestanden vil det, lade Toklassesystemet i den nuværende Form falde, saa maa vi have Garantier mod den almindelige Valgret, Garantier, der kunne sikre de øvrige besiddende Stæn-

der, altsaa Godsejerne paa Landet og Kapitalisterne i Byerne, mod at blive ganske afhængige af den almindelige Valgret. Saaledes lyder Ordene, saa den højtærede Indenrigsminister har desværre ganske Uret i sin Udlægning, og der findes desværre ikke nogen som helst Grundvold at bygge paa i disse Udtalelser for dem, der ønske den Sag fremmet. Nej, der er sikkert ikke andet at gøre end at blive ved at kæmpe mod dette Landsting, mod dets Flertal og snarest muligt se at faa dette Flertal afløst af et nyt og bedre Flertal, som vil Sagen, og faa de Partier satte til Vægs og faa dem berøvede deres Flertal, der nu sidde og spærre for denne Sag. Det er Vejen, som er at gaa.

Piper: Den højtærede Indenrigsminister gjorde nogle Bemærkninger i Anledning af den Kritik, jeg havde fremsat over Skattelovene, og udtalte, at naar man i en Kommune havde været nødt til at ligne 50 Kr. paa en Arbejder, saa var det Ligningens Skyld, det var, fordi man ikke benyttede Loven, som den kunde benyttes. Jeg maa der overfor hævde, hvad jeg ogsaa udtalte i mit Foredrag i Gaar, at da Loven mangler Bestemmelser af samme Art for København som for det øvrige Land, da Loven ikke fastsætter Bestemmelser om Kildeartprocentens Tilføjelse for de skattepligtige i København, saa er man absolut nødt til at undlade dette Tillæg i en hel Del af de Kommuner, der ligge udenfor København, thi det vilde være Selvmord, om man benyttede det. Det er altsaa Lovens Fejl, naar man ikke kan benytte den fuldt ud.

Den højtærede Minister gav ogsaa de Kommuner, der laa udenfor København det Raad at belære Beboerne om, at Københavns Skatteydere i Virkeligheden svare en større Skatteprocent end Beboerne i mange andre Kommuner, og at de svare betydelig mere end de $2\frac{1}{2}$ pCt., som er den nominelle Skatteprocent. Det er jo ganske rigtigt, det kan man gøre, men det vilde være et meget besværligt Arbejde at faa det indprentet i samtlige Skatteydere. De ville og kunne i Reglen ikke forstaa andet, end at Procenten, der svares herinde i Indkomst- og Formueskat, det er den, det gælder, og at Ejendomsskatten er dem uvedkommende; det er derfor, at vi, som ønske Ejendomsskat i de andre Kommuner, maa indføre den, alt eftersom vi have Behov for den, og eftersom Kommunernes Styrelser synes, at det kan være gavnligt at faa en Ejendomsbeskatning,